

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 26.

A' Magyar Kurir 41-dik darabjához.

A' Juhos Gazdákhöz.

Tsupán csak a' hazafiúi jószívség indított éngen' e' következő eszméltető Jelentés' írására, mellyel édes Hazámnak vagy használók, vagy ha nem, leg alább semmit sem ártok. Engedje a' jó Isten, hogy jóvendőlésem igaz ne legyen! — De ha bételyesedne az; leg alább azt a' hasznót hajtom azokra nézve, a' kiket a' dolog közelebről illethet, hogy — *telu praevisu minus nocent.*

En most nevezetlen buzgó Hazafi, helyesen egybeszerkeztetett, hosszas, de kivált figyelmes tapasztalásaim után úgy ítélek, hogy ha volt valaha juhög, — a' 7 esztendei kerülő senkit se biztasson — a' következő tél' és tavasz' lefolytában (ha tsak rendkívül meg nem tsalattatom) igen nagy leszsz; mellyet tsak egy, jó száraz, a' Mezei Gazdaság' még fundamentomosabb ágának, a' mezei vetéseknek elég ártalmas sovány tél, gátolhat meg valamenyire. — Átalláthatja ezt minden próbált Juhos Gazda maga, ha a' már elmúlt egész esztendőnek, esztendőszázakra például szolgáló rendezetlen folyamattját jól megfontolja. Elmúlt már egy egész esztendeje, hogy 15 betsületes nappal senki nem dtselkedhetik; és azon 12 hónap alatt vagy ősz, vagy tél, vagy pedig juhnyavalyát készítő otsmány tavasz uralkodott, és úgy szólván, semmi igaz nyár nem volt. Ha hol meleg volt is, mint egy ideig a' Bánátusban: az szintűgy, sőt még inkább, mint a' tsaknem folyvást tartott lutskos és ködös idő, a' juhoknak halált készítő kalaüzál szolgált, mert rekkenő volt. Eggyik rend-

kivülvalóból a' másikba lépett által az időnek viszontagsága. — Sok kellemetlen sár- és iszapos vizet emésztett meg az idén, az a' nélkül is veszendő természetű juh' gyomorra, még a' legvigyázóbb legeltető pásztor' gondja mellett is.

Mitévők legyünk hát most, — a' kiknek ez ez ártatlan jelentés szeget üthet a' fejünkbe? — Addig is, míg a' most beállandó esztendő' első felén több vigasztalást nyújthatnák, azt találtam jónak, hogy, — minden jó Hazafi, a' ki a' várható gonosz' eltávoztatására, vagy tsak enyhítésére is, valami módot tud; azt, mint buzgó Hazafi, ne sajnálja a' M. Kurir' Érd. Írói által, nekem, a' ki ezt az eszméltetést íram, bejelenteni, hogy a' használatosabb, ellentálló eszközöket (praeservatívákat), míg még ideje volna, ugyan ezen Újjságlevél által, az azt örömmel kapóknak tudtokra adhassuk. — Addig is pedig, míg e' lenne: igyekezzen minden juhos Gazda, a' maga' jobbvoltáért azon, hogy a' telettendő Magjuhait, a' mennyire hatalmában áll, a' további kövér, de kivált deres és harmatos legelőktől oltalmazza, 's azokat igen kövéren istállóra vagy akolra ne fogja: a' legeltetés közben, a' mennyire győzi, száraz de egésséges takarmánnyal, hár sovány szalma legyen az, étetgesse, 's így a' juhaak nyálkás-természetét valamennyire szárazsza és keményítse: egykét kemény izzasztás után a' leg szebb időben, nagy vigyázattal, lassanlassan, és halkal hűtsemeg: a' hosszas, de főképpen hideg esztől, a' mennyire lehet oltalmazza; kellemetes napokon soványabb legelőn szel- léztesse; valamivel rendin túl, bűdösköl-

virággal, vagy ha szerzett, hangyabojporral mértékletesen elegyített lágy sóval sózza, 's több e' féle. —

Egy szóval, ez az egész Jelentés inkább csak eszméltetés, mint tsalhatatlan segedelem: a' szándék és törekedés tiszta szívből került.

Bár azt a' rövid német criticát is ki nyomtatta volna a' Beobachter' Írója, a' melyet a' múlt tél' útólján adtunk által egy tudósítása ellen, melly holmi hibás tapasztalások után azt jövendőlte, hogy az akkor következett, most elmúlt nyár ilyen 's ilyen, többnyire száraz fog lenni. Amaz igen jámborúl irt critica éppen ellenkezőt beszélt, és specifice az 1801-béli vizes nyarat, melly még az arakövetkezett Országgyűlésen sem maradt szó nélkül, hasonlított *előre* a' most múlt nyárhoz: sőt azt is oda tette, hogy az idei, későn, Májusban vetendő zab leg jobb leszsz. — Az ellenség elől akkor kell takarodni, míg még távol van: vagy pedig, még jobb vele egész meghatározással szembe-állani.

N. N.

Hazafi.

Egerből November 8-dikán, 1813.

A' Frantziákon vett fényes győzelem' öröm innepé Egerben is e' folyó hólnap' 7-dikén tartatott. Reggeli 9 órákor a' város parochiális templomában *Te Deum* énekeltetett, az ájtatosságot tartotta Mált. választott Vovadri Püspök és Egri Nagy Prépóst *Tajer György* Ur ő Nagysága; megjelentek ezen ájtatosságra a' helybéli főbb és alsóbb rendű Uraságokon kívül mindenféle polgári mester emberek a' magok czéheknek díszes zászlóik alatt, a' leg szebb rendel; ezeket követte elsőben is a' Magyar Polgári Katonáság, annak utánna a' Lövöldöző Német sereg rendes fegyverekkel, és hasonló öltözetekkel díszeskedve; úgy a' Német polgárokból, és szálló-művesekből kiállított seregek, végre megjelent a' Magyar polgári lovasság is. Ezen

öt szakasz polgári katonaság, állásával egy négy szegletet formálván, az említett Parochiális templom előtt az ájtatosság alatt fegyvereikkel rendesen tüzeltek, az apróbb fegyverekből való lövöldözést pedig mindenkor a' mozsár ágyúk, mellyek által-ellenben a' városnak két széleire rakattattak ki, váltották-fel nagy ropogással. Vége lévén ágyúk' durrogásai, a' muzsika, és trombiták' harsogásai között a' reggeli ájtatosságnak, 's estvéli hetedfél órákor az ágyúkból mindenfelé jel adattatván, akkor egyszerre az egész város megvilágosított, a' leg szegényebbek is házaiknak ablakaikat, a' mint' tehetségek engedte, megvilágosították; az ágyúk, apróbb fegyverek, 's több rendbeli muzsikák szünét nélkül hirdették a' hálaadást, a' Fejedelem' dicsőségét, és a' nép' örömét. — Az öröm kiáltásoknak, az ágyúk' ropogásainak, és a' muzsiákak' harsogásainak az éjféli szakasztotta végét.

Illyen buzgósággal, illyen örömmel tsak az tisztelheti a' győzelem öröm-innepét, a' ki Fejedelmét igazán szereti, és hazájának tsendes bekességét szívéből óhajtya!

T u d ó s í t á s.

Weber Simon Péternél és a' Fiánál Posonyi Könyvnyomtatónál találtatik még azon Magyar Dámák Kalendáriomán kívül, melly a' 39-dik számú Magy. Kurir' tóldalekjában kihirdettetett:

Német Posonyi Író - Kalendáriom 1814-dik esztendőre. Negyed réthe beköve 24 kr.

A' Posonyi német Újságnak Olvasói és a' Posta-Hivatalok a' Hazában, kik ezekből a' Kalendáriumokból kívánnak, rendelhetnek belőlök azon alkalmatossággal, mikor az Újság felől a' Posonyi Fő-Posta-Hivatal. Újság-Expeditiójához írnak, és onnét meg is kaphatják. A' ki tizet veszen, a' 11-diket ingyen kapja. — Költ Posonyban Nov. 3-dikán, 1813-dik eszt.